

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — "
" četrť " 2 " 20 "

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — "
" četrť " 2 " 60 "

Vredništvo in opravišstvo je v koroški ulici hiš. št. 220.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła

Za navadno tristopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska lkrat
5 " " " " 2krat,
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 80 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo

● razmerah in politiki v Srbiji.

II.

V zadnjem članku po tem naslovom (št. 76) smo omenjali grehov srbske vlade ter ob enem tudi izrekli dvom v celo temeljitost napadov na njo. Denes hočemo pogledati, kako so se vladali ona in Srbi glede jugoslovanskega vprašanja v obče, in to po imenu glede lanjskega ljubljanskega programa, ki je imel namen, zarad evropskih prememb in iz njih izvirajočih nevarnosti za nas, idejo našega bodečega edinstva zopet oživiti med Jugoslaveni doma, na ven pa tujim narodom in vladam ob pravem času povedati, da proti naši volji računajo in namere delajo, ako mislijo nas za vselej razkosane držati ali celo še bolj razkosati, nego smo po nepovoljnih zgodovinskih okoliščinah že zdaj razdruženi. —

Tu že naprej povemo, da denes srbska vlada in Srbi so za jugoslovanski program. Da, kar je bilo v Ljubljani sicer mišljeno in nekoliko izraženo, precizirala je srbska vlada po svojih priznanih oficijoznih novinah. Njen list „Jedinstvo“ je prinesel tudi našim bralcem poznan članek, v katerem se Srbi iz knjezevine izrekajo za to, da se Jugoslaveni v Avstriji okolo Hrvatske, ali kakor Srbi raje govore, okolo trojedne kraljevine ujedini, a Srbija sprejema nalog Slavene na Balkanu okolo sebe zbrati. Ta politika je gotovo proti Avstriji lojalna, ker zahteva zedinjenje avstrijskih Jugoslovenov v okviru, a ne izven Avstrije, ter odgovarja po vsem tudi težnjam, kateri mi moremo in hočemo imeti.

Tako se Srbija izraza zdaj. A ni se zmerom tako. Po ljubljanskem shodu in po izdani znanega programa — so srbski vladni listi molčali. Tačas nismo mogli razloga vedeti. Zdaj ga je nam zadnje dni eden srbskih opozicijskih listov povedal, ki je v begradskih skrivnostih dobro podučen. „Pančevac“ pripoveduje (in to srbski vladi za zlo jemlje) da je nek srbski državnik, vprašan zakaj vladni listi molče o važni ljubljanski izjavi, odgovoril: ne smemo zaradi Magjarov.

Torej tudi v tem so imeli vladni Srbi one iste „svinčene podplate“ strahu pred sosednimi Magjari, ki so njih vlado v zadnji čas do mnogokoterega greha zavleli. In zadovoljni moramo biti, da so se naposled tega strahu vendar iznebili ter da jih več ne zadržuje ona škodljiva bojaznost in politična „napačna srmožljivost“ odkrito pošteno reči reči, kakor je to „Jedinstvo“ učinilo nam, Hrvatom in avstrijsko-ogerskim Srbom nasproti. —

Po tem tacem je bilo, ali bi imelo biti baš čudno, kako da so bili tudi opozicijski Srbi v ogerski vojvodini proti ljubljanski izjavi. Spominjamo na Miletičeve članke v „Zastavi“ in na članke v Subotičevem „Narodu.“ Kot vzrok za to postopanje so navajali, da se s tacim programom Avstrija podpira, a da podpore ni vredna. Vendar v zadnjem času se je pokazalo, da to ni bil pravi vzrok. Imeli smo priliko čuti sumničenje, ki nikakor ni veselo že po tem, da more nastati. Vzrok, iz katerega so bili Novosadljani proti oni izjavi je njih razmera in njih stanje proti Hrvatom, njih premalo zaupanje k svojim lastnim bratom.

Srbi, s Hrvati eden narod, ki sami priznavajo, da se ločijo samo po svesti, čuvajo vendar svojše ime in svojo vlastitost s posebno ljubosumnostjo. Ker so med Hrvati ljudje, kakor zagriznen Starčević, ki vedo in vidijo na vsem jugu od Soče do Balkana same „Hrvate“

in negirajo obstanek Srbov, je morda naravno, da nekateri Srbi sumijo, ka mnogo Hrvatov tako misli. Preverjeni smo, da se varajo. Ali ipak se je ta nesrečni sum čestokrat pokazal in — bil je tudi zadnjič pravi uzrok, da so se Srbi protivili ljubljanskemu programu, boječ se, da je zveza Hrvatov s Slovenci kakor proti Rauchu, tudi na to namerjena, da se — Srbi majorizirajo ali da v jugu postane hrvatska, s slovenstvom podprta, supremacija.

Kakor se to čudno in neverjetno sliši, je vendarle po vsem videzu in po priznanju nekterih odličnih Srbov istina. Ravno zaradi tega pak je treba, da mi Slovenci odločno in apodiktčno izrečemo, da pri nas nihče na kaj takega še pomislil ni in med Hrvati (tega smo preverjeni) nobeden pametnih in merodajnih mož. Če se kedaj naše upanje in naše težnje uresničijo, nalog nas Slovencev bode vselej pravičnost in konečno sporazumljenje zastopati. Da pridemo do boljše bodočnosti, treba je mejusobnega zaupanja, vere v mejusobno poštenje.

Slovensko vseučilišče v Ljubljani in državni zbor na Dunaji.

(Spisal Petar Tomič.)

(Konec.)

Navadno se cenijo Slovenci na en milijon ali nekaj več. Če bi tudi druge ovire ne bilo, pravi dr. Glaser, kakor ta, da število osebja ni veliko, izmed katerega bi se volile učne moči, je že to zapreke dovolj, da bi bilo vseučilišče na vekomaj le srednje, da, slabotno, žalostno. Pa poglejmo, ali govori dr. Glaser resnico, ali je to sploh ustavovernežu mogoče? Učeni Štafrik je l. 1842 cenil Slovence na 1,151.000; narodni Kozler na 1,242.000; ustavoverni dvorni svetovalec Kljun (l. 1864) na 1,274.307; liberalni Kolb (5. iztis l. 1868) na 1,193.330, oficijelni Czörnig že l. 1857 na 1,183.533 in oficijelna c. k. „Wiener Zeitung“ od 19. oktobra 1870, št. 254, objavlja statistična razkazila po oficijelni štetvi za ministerstva Herbst-Giskriniga, iz katerih posnamemo naslednje številke:

	l. 1857	l. 1869	pomnoženje
Doljna Avstrija	1,681.697	1,954.251	za 16.2 %
Goren. „	707.450	731.541	„ 3.4 „
Solnogradsko .	146.769	151.410	„ 3.1 „
Štajersko . . .	1,056.773	1,131.309	„ 7.0 „
Koroško . . .	332.456	336.400	„ 1.1 „
Kranjsko . . .	451.941	463.273	„ 2.5 „
Primorsko . .	520.978	583.535	„ 12.0 „
Tirolsko . . .	851.016	878.524	„ 3.2 „
Česko	4,705.525	5,105.682	„ 8.5 „
Moravsko . . .	1,867.094	2,011.406	„ 7.7 „
Šlezija	443.412	511.581	„ 15.2 „
Galicija	4,597.470	5,417.343	„ 17.8 „
Bukovina . . .	456.920	511.964	„ 12.0 „
Dalmacija . . .	404.499	454.616	„ 12.4 „
Ogersko	9,900.785	11,109.192	„ 12.2 „
Hrvatska . . .	876.009	1,015.906	„ 15.9 „
Voj. granica .	1,064.922	1,195.033	„ 12.3 „
Erdejsko . . .	1,926.797	2,109.104	„ 9.4 „

Iz teh števil se lahko posname, da narašča prebivalstvo vsako leto blizo za 1%, po narodnostih pa v omenjeni dobi pri Nemcih izven Dunaja za 4.1%, na Ogorskem, 11.7% — kjer pa gre pomisliti da so čisti Magjari najneplodnejši — pri severnih Slovanih za 12.3%

in pri južnih Slovanih za 13.6%, ter da je Slovencev mnogo več, nego gosp. dr. Glaser privoli.

Pa če bi jih tudi ne bilo več nego 1,200.000, vidimo, da Glaserjev dokaz jako šepa, ako se malo po svetu ogledamo. V Kopenhagenu je za 1,608.000 prebivalcev dansko vseučilišče; Holandežev je 3,700.000 pa imajo dva vseučilišča v Haag-u in Gröningen-u, da si holandeški jezik ni toliko v rodu nemškemu, kakor slovenski ruskemu; Portugizev je okolo 4 milijone a imajo dva vseučilišča; Grško kraljestvo šteje 1,325.400 duš, pa ima svoje vseučilišče, da si še od tega števila odpadejo Albanezi (Arnauti); Tirolsko z Vorarlbergom ima le 878.524 prebivalcev pa vendar svoje vseučilišče v Innsbrucku, dasiravno je celo po ustavovernem dvornem svetovalcu Kljunu med temi prebivalci 320.000 Lahov in 9.000 Ladincev. Če ima na Štajerskem 700.000 Nemcev svoje vseučilišče v Gradci in konečno 6 do 7 milijonov dolitavskih Nemcev 4 vseučilišča na Dunaji, v Pragi, Gradcu in Innsbrucku, bi tudi poldrugi milijon Slovencev to pravico zahtevati, smel, zlasti ako se pomisli, da je slovenski jezik malo različen s hrvatsko-srbskim, menj nego „Lerchenfelder“ in gorenjo-štajarski hribovec ali Solnogradčan, da se glede slovenskega vseučilišča v Ljubljani mora tudi ozir jemati na troedino kraljevino itd. — tedaj na prebivalstvo dobrih 6 milijonov.

Ako se te navejene številke prevdarijo vrh tega pa premisli davek, katerega plačujejo Slovenci z denarji in vojaki, potem se vidi cela ustavoverna neresnica, potem so jasno iz trte zviti razlogi dr. Glaserja.

Če se konečno še pomisli, da so si Nemci od l. 1365 (dunajsko vseučilišče) in pred svojimi pisatelji Klopstock, Lessing, Schiller, Göthe i. t. d. tudi morali pomagati latinskim in francoskim jezikom, kakor so nam na razpolaganje slovanski sosebo pa ruski jezik, vrh tega tudi nemški, francoski i. t. d., da tudi njih jezik ni bil takoj početkom tak, kakoršen sedaj, kakor dr. Glaser tudi ni bil že v zibelci c. k. profesor, — da je še nemški cesar Karol V. rekal, ka nemški le s svojimi konji govori in da je še Friderik II. francoščino bolj ljubil nego nemški jezik, kličemo oziraje se na to dr. Glaserju in njegovim privržencem: Nikarte zaničevati, o nemški možaki! nadepolnega slovanskega mladčca, kajti iz njega doraste še močan Samson!

Dopisi.

—r. Iz Ljubljane 6. julija. [Izv. dop.] V kako kazen zapade človek, ki razžali nemškutarskega psa, to je pred kratkim uganil sodnik gospod Čuček pri tukajšnji okrajni sodniji. — Ta reč je bila tako-le: V Ljubljani živi človeče, ki je jako sitna živalca, čuje na ime Riester in ima v svojem grbu šivanko, vatel in škarje, ali drugimi besedami, ki je priprost krojaček. Njegova edina zasluga je ta, da se ponosno imenuje nemškutarja. Celi ljubi božji dan kali varnost po ulicah, kajti krojaštvo mu je le postranski posel, glavni nalog pa posojanje denarjev na izplačilne pole uradnikov. Da ne jemlje ravno najnižjih obresti, to se samo po sebi razumeva. To človeče ustavlja po ulicah vsakovrstne ljudi in jim klepeče vsakdanje čenče, dokazuje kaki suroveži so Slovenci, on pa da je jako „fin“ mož, ki ni prišel kakor navaden rokodelca „per pedes apostolorum“ in s culico v Ljubljano, marveč se je pripeljal po pošti. Kedar se Riester v kako gostilnico prikaže,

je to znamenje, da vsi drugi gostje izostanejo. Pri o-
krajni sodnji je Riester stereotipna prikazen, tako, da
o njem že govore, ka ima v pisarnici že preskrbljeno
naslanjačo. Ta možakar ima vrh vsega tega še psička,
ki je pravi „krepirerl“ in je ravno tako nadležen, kakor
njegov gospodar. In ta psiček je v Zvezdi nadlegoval
nekega gospoda, kateri mu je, ker ni bilo drugači mo-
goče, pokazal, kako palica boli. Slučajno pa je do-
tični gospod narodnjak in to je bilo za Riester-ja po-
voda dovolj, da je v „Eingesendet“ v glasilu obrtitih
svinj, naznanil ostrmelemu svetu surovost omenjenega
gospoda. Riester je vrh tega pokupil vse iztise in jih
razdelil vsakternikom za poduk in kratek čas. Tega pa
še ni bilo dosti, vložil je tudi tožbo in da si je bilo
konstatovano, da se psičku ni zgodila nobena nesreča,
da so še vse tace in rep nepoškodovane, je vendar sod-
nik Čuček obtoženca obsodil na 6 dni zapora
eventuelno 30 gold. odškodnine in na po-
vračilo stroškov, ktere je pasja bolezen
prizadela. Neverjetno sicer pa vendar res. Še bolj
rafinirana bi bila obsodba, ko bi bil g. Čuček prav po kitaj-
ski spoznal, ka si mora dotičnik sam treh preparati. Za
prihodnje slučaje naj se to dene na polico. Klofuta se sicer
ceni na 5 f., udarec nadležnemu psičku pa velja šest dni za-
pora. Riester je kar veselja skakal in tri dolge dni,
samo to pripovedoval, kako se je zadostilo njegovi žal-
ljeni pravici. Obsojeni gospod pa je po gosp. dr. Raz-
lagu vložil upor in viša deželna sodnija ga je po-
polnem nekrivega spoznala, Riester-ju pa se je
glede odškodnine pokazala pot pravice. Od tega časa
je Riester čudno, da sumno melanholičen. Nauk si bla-
govoljin bralec sam posname iz cele dogodbe, ktero
smo priobčilo le v pojasnenje naših razmer, da pozni
vnuki zvedo, kako je l. 1871 po Kristusovem rojstvu
udarjeni pes cvilil, Riester tožil in Čuček sodil.

Iz Ljubljane. *) („Danica“ o šolskih
rečeh) včasih res prav čudno govori. V 26. l. jezi se
nad tem, da so se v ljubljanskih ljudskih šolah odpra-
vila javna spraševanja in da se namesto teh obhajajo
šolski prazniki, šolska veselica itd. Ali je boljše, da se
šolsko leto sklepa z javnim spraševanjem ali kako dru-
gače, tega še šolski možje niso konečno dognali. Oboje
ima svojo dobro in slabo stran; torej nova šolska po-
stava krajnim šolskim oblastnikom na voljo daje, da po
svojih okoliščinah imajo šolska spraševanja, ali ne.
Ljubljanski krajni šolski svet je z dogovorom z učitelji
določil, da letos v mestnih ljudskih šolah ne bode na-
vadnih javnih spraševanj, da bode tedaj v tej zadevi
tudi tu tako, kakor je v srednjih šolah že dalj časa
navada, da se šolsko leto sklone brez javnega spra-
ševanja. Odkar so se ljudskim šolam vzela darila
in odkar je šolsko nadzorstvo prišlo v neduhovske roke,
so se šolska spraševanja res tako slabo in bi djal, po-

*) Od znanega slovenskega šolnika smo prejeli ta dopis s
prošnjo da ga priobčimo. Vredn.

hujšljivo opravljal, da je res boljši, da jih ni.
Lahko naštejemo večino ljudskih šol na Kranjskem, kjer
so se poslednje dve leti šolska spraševanja zavoljo na-
gajivosti ali svojeglavnosti nekterih gospodov celo opu-
ščala ali pa tako, opravljal, da se Bogu usmili! V
nekterih krajih so duhovni konec šolskega leta v cerkvi
oznanili, da bodejo prihodnje šolsko spraševanje opravlja-
le s krščanskim naukom, ker z drugimi (posvetnimi) ved-
nostnimi nimajo sedaj nič opraviti in se sploh s šolo
nočejo pečati. Po več krajih je bilo spraševanje iz
krščanskega nauka pred sklepom šolskega leta in zbe-
gani učenci so šolo zapuščali pred koncem šolskega
leta. Tu pa tam k napovedanemu spraševanju ni bilo
nikogar, da bi bil spraševal krščanski nauk, in še celo
tako daleč je prišlo, da so nekteri prenapeti staršem
očitno branili in odsvetovali hoditi k šolskim spraševanjem.
Tudi v mestnih šolah niso bila javna šolska spraševanja
več to, kakor popred, ko so gospod škofijski šolski nad-
zornik pridne učence brali iz „zlatih bukev.“ Starši in
učenci niso vedeli, pri čem da so. Po takih okoliščinah
je tedaj boljše, da ni spraševanj, kakor pa, da bi se
dobra reč pohujševala. — „Danica“ pravi: „Po vsem
tem bodo spraševanja pri sprejemanji v gimnazije in
realke že potrebna, pa še natančna, ako hočejo srednje
šole, da po vetru ne splava njihova že le srednja
veljava.“ Ako ljudske šole že morajo srednjim praho
orati (kar ni njihov poglavitni namen), se nam prav
čudno zdi, zakaj bi bile ljudske šole slabše zavoljo
odpravljenih „komedijskih“ javnih spraševanj in zakaj
bi se zavoljo tega moglo ostrejšje spraševati pri spreje-
manji v srednje šole. Zdi se nam, da je ravno narobe.
Kdor je hodil poslušat k starim javnim spraševanjem,
prepričal se je kmalo, da je bilo komaj 5% spraševanj
naravnih in za šolski napredek kaj pomenljivih, naj več
so bila vsa le nekako slepo mehanično delo, ktero je
na škodo dragemu šolskemu času učence in učitelje
brez vsega vspeha mučilo. Ljudske šole imajo po novi
naredbi čez glavo veliko in preveliko oglednikov,
kteri imajo vsaki trenutek med šolskim letom dovolj
prilike, prepričevati se, kako učenci in učitelji spolnujejo
svoje dolžnosti. Imamo krajne, okrajne in deželne šolske
nadzornike in pri večrazrednih šolah pa še ravnatelje,
kteri pazijo na svoje sodelavce. Tudi starši lahko
zvedo, kako se uče in obnašajo njihovi otroci, ker se
jim v ta namen štirikrat na leto na dom (in še celo
v podpis) pošilajo šolska naznanila. Potem se „Da-
nica“ (kakor nekda naša stara gospodinja, pri kateri
smo kot študentki stanovali) huduje, da se učenci vo-
dijo po veselicah, kjer se je in pije, češ: otroci bodo
si že sedaj storili marsikterih osnov za vprihodnje in
bodo djali: „Tod le smo šii skupaj, tod le se pride v
Vevče, tod le k Žibertu!“, ter svetuje, da naj učenci
nikar preveč ne hodijo okrog mesta, po hostah, ali celo
po gostilnicah. Po tem nauku tedaj se pridni mladini
ne more nobenega veselja napraviti. Po mestu se mla-

dina ne sme voditi, lepe narave ne sme gledati in opa-
zovati in se na prostem zraku radovati, jesti in piti se
ji razun doma ne sme dajati, staršev pri otroških igrach
ni treba. (Mi poznamo mnogo narodnih za šolo vnetih
in vrednih duhovnikov, ki so otrokom ravno s tem
do šole veselje znali napraviti, da so protivno ravnali
kakor „D.“ svetuje.) Po Daničnem bi pa dečke morali
do 12. in 14. leta trdo povijati in jih potem naenkrat
kakor s „frače“ med svet vreči, da bi ne poznali nika-
koršnega družbenega življenja, nego tega v tesni šolski
sobi. Slavni odgojnik škof Dupanloup je drugače
menil ko je djal: „Pogrešek pri odgoji je ta, da ji manjka
prostosti. Otrokova prostost se ne čisla, vsa duševna in
npravna prostost je v posilstvu. Postave narave, po-
stava previdnosti, vse se napak razumeva. Ako smemo
tudi mi „Danici“ še kaj svetovati, bi ji svetovali, da
naj s takimi spisi nikar prehitro ne napada še do se-
daj dobrih slovenskih šol in naj nikar ne obrekuje in
krivo natolcuje njihovih učiteljev, da ne bode nepotrebno
kopala prepada med cerkvijo in šolo, med duhovstvom
in učiteljstvom.

Iz Radoljce 6. julija. P. C. M. [Izv. dop.] Moj
zadnji dopis v „Narodu“ je strašno nevihto uzročil med
našimi uradniki. Kleli so ter pridušali se, da mu ho-
čejo že povrniti ter ga v priličnem času dobro „na-
šeškati“, vendar do zdaj se še ni nobenemu zdelo za
dobro, svojo jezico dejansko ohladiti. —

Še imam nekaj škandalov od „visokih“ gospodov,
ktere bodem svoj čas v „Narodu“ razglasil; ne da bi
hotel kazati malenkosti posameznih ljudi ampak da
pokažem svetu, kakšne vrste ljudi ima naša vlada,
ktera nam prepoveduje tabore, in se brani nam dati
pravice.

Pritožba do ministerstva proti razsodbi deželne
vlade glede tabora Gorenskega še slavno ministrstvo
zmirom ni rešilo, dasiravno smo poslali pri-
tožbo že 29. maja direktno na Dunaj. Ne
vemo ali nimajo tam na Dunaju nikogar da bi jim
prestavil to pisanje v nemški jezik — ali pa nam ho-
čejo rešiti to pritožbo še le ob sv. Nikoli, vsaj potem
se jim ne bo treba bati, da bi se ne zgodilo kaj, kar
bi „občnemu blagru“ škodljivo bilo.

Ni dolgo tega kar so mi pripovedovali kmetje,
kako se je klatil neki „gosposk človek“ po Radoljskem
okraju ter spraševal ljudi — najrajši pijance in enako
šaro, kaj da mislijo o biti imajočem taboru — ter da
se je širiko ustil: da ga vlada ne bode dovolila. Ne
vemo ali je bil to kak navaden postopač ali morebiti
res kak viši agitator, toliko se mi pa hoče dozdevati,
da: ako se vlada slepi, ter ako se na tako javno
mnenje Wurzbachov memorandum naslanja, je pač vse
gnilo in puhlo.

Konečno še nekaj smešnega. „Ljubljanska caj-
tenga“ je prinesla vest, da je poslalo več gospodov iz
Jesenic Dölingerju adresu. Jaz, ki te gospode, kteri so

Listek.

Slovenci pod Karlom Velikim in nasledniki iz njegove rodovine.

(Dalje.)

L. 869 se je Rastislav na čelu Moravanov in z
njimi združenih vseh na vzhodni meji frankovskega
kraljestva bivajočih Slovanov vzdignil proti Nemcem.
Karlman je moral iti proti Rastislavu, ki je dvakrat
toliko vojsko vodil; pa vendar ga je premagal in ve-
liko blaga uplenil. Tudi Gundakar je, jezen da je na-
mestništvo v Korotaciji zgubil, k nasprotni strani pri-
stopil, je bil pri Rastislavovi vojski; pa med bitvo se
mu je izbudila vest, ter ni se hotel bojevati s svojimi
rojaki in je rekel tisti trumi, nad ktero ga je Rastislav
postavil, da gasv. Emeram in drugi svetniki, pri katerih
svetih ostankih je kralju Ludviku zvestobo prisegel, ne-
vidno oklepajo, da se ne more ganiti. Nato pridero
Karlmanovi vojaki in ga ubijejo. Kako nevaren človek
je moral biti ta Gundakar, kaže to, da je kralj Ludvik
v Regensburgu, zvedivši njegovo smrt, v znamenje ve-
selja z vsemi zvonovi dal zvoniti. (Ank. p. 179.) Kakor
tukaj tako, so tudi po drugih straneh Slovani nesrečni

bili in konec vojske je bil, da se je frankovska oblast
nad Slovani le še bolj utrdila.

Pa boj z Moravci še ni bil konec. L. 870 je
Svetopolk (Svatopluk) knez nitranski zvit, in vlado-
željen človek, ki je hotel s pomočjo Nemcev knez mo-
ravski postati, v zvezo stopil s Karlmanom, kteri se
je tako prijazno z njim obnašal, da ga je celo za botra
svojemu sinu naprosil in mu tudi ime Svetopolk dal.
Svetopolku se je podalo strica Rastislava v pest dobiti;
on ga pa izda Nemcem, ki so ga k smrti obsodili, kralj
Ludvik pa mu je smrtno kazen prizanesel in ga iz mi-
losti (!) le dal oslepiti. Pa kmalu so sprevidele Nemci
namere svojega neodkritosrčnega prijatelja in ga pred
sodbo pokličejo in zaprejo. Med tem je Karl gradove
in mesta moravska posedel in jih izročil v varstvo gro-
foma Vilhelmu in Engilskalku, ki sta si kot sinova in
naslednika Vilhelma grofa, vzhodne pokrajine očetovsko
vladarstvo razdelila.

Moravci pa si izvolijo Slavomira za svojega kneza
in začnejo boj z grofoma, da bi ju pregnali iz dežele.
Pa jim ni hotelo po sreči iziti. Kmalu pa pride Sve-
topolk, ktere ga so bili za nedolžnega spoznali z ba-
varsko vojsko nad Slavomira, ali le na videz. Zakaj,
prišedši v staro glavno mesto se z njim združi, napade

zdaj bavarsko vojsko in jo uniči. V naslednjih bojih
sta tudi padla grofa Vilelm in Engilskalk in na njuno
mesto je prišel grof Aribu. Boj z Moravci pa je še
trpel do l. 874, ktere ga se je mir sklenil. Moravcem
je bila neodvisnost zagotovljena, akoravno so na videz
še nekako nadvladarstvo frankovskega kralja s tem pri-
poznali da so mu vsako leto darila pošiljali. (Dümmler
p. 40.)

Blizu tisti čas, ko se je ta vojska končala, l. 873
ali o začetku l. 874 je umrl Kocelj, knez dežele ob
Blatnem jezeru. (Dümmler p. 42.)

Po smrti Ludvika Nemca l. 876. je nasle-
doval kot bavarski kralj Karlman; mejni deželi Ko-
rotacija in Panonija pa ste bili izročeni njegovemu ne-
zakonskemu sinu Arnulfu. Naslednje leto je šel Karlman
z Bavarci in Slovenci v Italijo in si je italijansko kralje-
stvo pridobil. Ali že čez eno leto ga je mrtvoud zadel,
da ni mogel več govoriti. Zaslišavši to novico pride
brat Ludvik hitro v bavarsko deželo in si zagotovi na-
sledstvo od velikašev, ki so ga bili prav veseli. Karl-
manu ni nič drugega ostalo, kakor sina in ženo bratovi
milosti priporočiti. Po njegovi smrti pride brat Ludvik
na Bavarsko si da zvestobo priseči od velikašev, Koro-
tanijsko pa pusti svojemu sinovcu Arnulfu, kteri mu je

to odreso podpisali vse dobro poznam moram pač reči: da niso vedeli kaj delajo. Slišal sem že tacega junaka nekaj brbljati in otrobe vezati o veri in verskih rečeh, ali bilo je zlo neslano. Kakor znano, zmazali so to adresu mladi Ruardi in Šraji v sodružbi z nekterimi železničarji. Kaj je pomagala ta адреса Dölingerju, ali mu je bila v veliko tolažbo tega se ve da ne vem, a gotovo bi se mu gnušile te črčkarije ko bi vedel: da so pri Šraju na čast papeževi pet in dvajsetletnici razsvetlili okna — najboljši dokaz njih kolosalne — umnosti. — Denes poslati Dölingerju zaupnico, jutri pa razsvetliti okna na čast 25 letnici papeževi se gotovo strinja prav po nemškutarsko.

Politični razgled.

Iz potovanja cesareviča Rudolfa po Českem sklepa eden dunajskih listov, da je sprava s Čehi blizu, kajti tudi pred pogodbo z Ogersko je cesar potoval po Ogerskem. Vladni praški list pripoveduje kako navdušeno se princ povsod sprejemlje in izreka veselje, da v sredi notranjega prepiranja ni izginila zvestoba do cesarske rodovine, kar bi pomenjalo, da se da narodni razpor utolažiti.

Gosposka zbornica je v zadnji sednici sprejela več zakonskih osnov po predlogih dotičnih odborov. — O predzadnji debati glede proračuna, posebno o govorih Auersperga in Hohenwarta prinašajo novine razna razmišljanja ter se zlasti ustavovorni časniki hudujejo na poslednjega zaradi njegove izjave, da ni za neposredne volitve. — Državni zbor ima še eno ali dve sednici, potem pa je pričakovati, da bode zasedanje odloženo ter se skličejo deželni zbori, katerim po ministerskem programu pripada nalog notranje razmerje med narodnostimi urediti.

Na poslednji govor grofa Beusta, ki je dokazoval kako Avstrija v lepi slogi in prijateljstvu z Nemškim in Rusijo živi, odgovarjajo pruske vladne novine trdeč, da je ta govor dober vtis na nje napravil, ter da se je upanje pomnožilo, ka ste Avstrija in Nemčija tudi na dalje složni.

Česki listi pišejo zdaj Nemcem in vladi nasproti jako pomirljivo. „Pokrok“ zdaj organ večine českih narodnih poslancev, posebno Riegera in Palackega, prinaša dva članka o „belem listu“, ktere ga Čehi ponujajo Nemcem, naj si sami napišejo kar mislijo, da je za brambo in čuvanje njih narodnih pravic potrebno. Čehi pravijo, vse kar bodo v tem smislu Nemci zahtevali, bodo dobili. Naj se (Nemci) prepričajo, da je „nemška Avstrija“ ravno tako nemogoča kakor čisto slavenska. „Ko bi Čehi — pravi Pokrok — hoteli in mogli svoje sodeželane Nemce pritiskavati, ne smejo tega in ne bodo smeli, zavoljo severnega (nemškega) sosodstva. Čehi spoznajo, da bi zanje

bila velika večja nevarnost za narodnost kakor v Avstriji. Če nočete verovati našemu poštenju — kličejo Nemcem — verujte barem našemu političnemu razumu.“ A kako se Nemci na take poštene besede odglasaajo? Prezirno odbijajo ponujani beli list, rekši, da bi bilo sramotno za njih od „inferiornega“ slavenskega naroda milosti sprejemati. Tako vsaj govori večina nemških novin v Pragi in na Dunaji in ni še znamenja, da bi nemški narod na Českem drugače vladal, ali to zasramovanje Čehov preklical. — So li kedaj Nemci tako plemeniti bili in komu ponujali „beli list?“

Izid volitev na Francoskem je iznenadil povsod. Ker so namreč zadnje čase poročila iz Pariza in iz Francoske sploh govorila o velikih agitacijah in rovanjah bonapartistov in privrženikov raznih poželjivcev kraljevske oblasti, pričakoval ali bal se je zunanji svet, da bodo tudi volitve izpadle bonapartistom in kraljevem povoljno. Da so zdaj izbrani skoro povsod, celo izven Pariza po deželi (v departement-ih) republikanci zmerne značaja, važno je tem bolj in je porok, da se bode vendar le republika utrdila. — Vlada pak in večina narodnega zbora francoskega se nikakor ne nagli preveliko svobodo spešiti, nego jo celo porezuje; v zadnji seji je bilo namreč z 329 glasovi proti 202 skleneno kavcijo za časopise v novič uvesti.

Razne stvari.

*(Slovenski jezik in uradniki.) Čujemo, da je ministerstvo za pravosodje ukazalo, ka mora vsak kompetent za sodnijske službe na Slovenskem priložiti dokazila znanja slovenskega jezika. — Lepo to, in vsega priznanja vredno, ali bojimo se da bode zopet le „na papirji“ ostalo, ker bode niže in više uradništvo, ki je poddano ministerstvu pravosodja v sedanjem, slovenščini sovražnem duhu naprej delalo in malo vestno po „dokazilh“ vprašalo.

*(Odlikovanje.) Nj. Veličastvo je deželnemu šolskemu nadzorniku in našemu rojaku gosp. dr. Francetu Močniku, ki se stalno poda v pokoj, podelilo za njegove mnogovrstne zasluge in izbornu poslovanje na šolstvenem polji odliko železne krone tretjega reda.

*(Nenavadna darežljivost.) Ljubljanska hranilnica je pri svojem običnem zboru dovolila 300.000 goldinarjev za zidanje in pobišje ljubljanske realke. Kakor ta sklep in blaginamen, ki ga ima, odobravamo in primerno priznavamo, želimo, da se ta ogromni znesek porabi slovenske mu narodu na korist, čigar zavod je ljubljanska hranilnica.

*(Hrvatska národna stranka) je kupila od g. Vončine v Sisku tiskarnico in prevzame tudi njegove narodne časopise, „Branik“ in „Südsl. Ztg.“ v svoje lastništvo. Ustanovilo se je društvo narodnih po-

slancev in rodoljubov, ki so do zdaj, kakor „čujemo, razdelili med seboj za vzdržanje narodne tiskarne in časopisov že 40.000 gld. privatnih akcij. Kedaj se ima tiskarnica iz granice v Zagreb preseliti, menda ni še določeno. — „Südsl. Ztg.“, ki je zdaj prestala, bode izhajala že od 1. avgusta v Zagrebu, ako se med tem časom sestavi redakcijsko osebje. V Zagrebu, kot središči Hrvatske je mogoče in upati, da list postane organ vsega Jugoslovanstva, posebno pa Hrvatov in Slovencev, kar v odstranjenem Sisku dovoljno doseči že zaradi pomanjkanja sodelavcev ni tako lahko mogoče bilo. Trebalo pa bode, da potem tudi z naše strani list duševno in materialno podpiramo.

*(Protivnikom našim), ki računajo na naše male razpore kliče belgradska „Srbadija“: „Kar mi imamo med seboj, to je, po besedah Puškinovih „spor Slavjan medu soboju“, to hočemo mi sami med seboj razpraviti, ali proti tretjemu, ki dira v naš naroden obstanek in razvitek, proti protivniku tujcu, mi stojimo eden za drugega. Napoleon je računal, ko je Nemcem vojno napovedal, na njih razkosanost v Bavarce, Saksonce, Virtembržane itd., ali na enkrat je videl pred seboj same „Nemce“. Tako bode in je tudi pri nas Slavjenih.“ — Te besede veljajo tudi našim protivnikom, ki delajo po svojih željah kombinacije.

*(Ruske štípen dije.) Ženski oddelke slavofilskega „blagotvorniteljnega“ društva v Moskvi je ustanovil 19 štípendij za jugoslavenske devojke, ktere se žele na ruskih ženskih gimnazijah izobraziti za učiteljice. Posebno za učiteljice v turško-srbske kraje se bode skrbelo.

*(Delavski list) z naslovom „Radnik“ (delavec) je začel v srbskem jeziku izhajati v Belgradu.

*(Nemška temeljitost?) Po listih se pripoveduje, da je med uporniki, ki so v Parizu versailski vojski v ujetje padli, tudi nek človek iz Ptuja. — Stara „Presse“ hoče posebno natančno povedati to zanimljivost in pravi, da je ta novost: „aus Pettau in Kärnten.“ Domislmo se dobro, kako so Nemci strašno zabavljali o geografski nevednosti Francozov, in tu ista „deutsche gründlichkeit“ stavi Ptuj na Koroško, Ptuj, ki vendar ni zadnja vas, in se po „liberalnih resolucijah“ svojih kričačev med mnogoimenovane kraje šteje, torej niti geografije lastne države ne pozna.

*(Bistroumni sorodniki.) V nekem kraju spodnjega Štajerja je pogorela koč neke stare babe. Ljudje pripovedujejo da so jo zažgali njeni sorodniki sami in sicer iz tega originalnega uzroka, da starka skuplja novo hišo sezida, rekši: kaj bo nam stara bajta za dedšino, mar naj nam ona novo hišo zapusti. — Ako se bode stvar dokazati dala, hočemo kasneje imenovati kraj in ljudi.

Za Tomšičev spominek:

Prenesek . . . 1059 gld. 70 kr.

V Kamniku nabrano po gosp. dr. Samecu 17 gld., namreč:

Gosp. dr. M. Samec, zdravnik . . .	2	—	—
Murnik Janez, trgovec . . .	2	—	—
Vrančič Franjo, kaplan . . .	1	—	—
Debevec Janez, poštar . . .	1	—	—
Močnik Jože, lekarski asistent . . .	1	—	—
Muhavec Blaž, kaplan . . .	1	—	—
Plavec Anton, trgovec . . .	—	50	—
Levec Janez, posestnik in krčmar . . .	1	—	—
Zelen Štefan, posestnik . . .	1	—	—
Adlešič Jur, učitelj . . .	1	—	—
Šink Jože . . .	1	—	—
Ožbic Martin, zlatar . . .	—	50	—
Slabajna Gregor, čevljar . . .	—	50	—
Gerčar Andrej, učitelj v Nevljah . . .	1	—	—
Janežič Anton, trgovec . . .	1	—	—
Podrekar Ivan, trgovec . . .	1	—	—
Peterlin Alois, pasar in srebrar . . .	—	50	—
Davorin Golob, farmacevt v Ljubljani . . .	2	—	—
Anton Balon, župnik na Polzeli v Savinski dolini . . .	5	—	—
Janez Filepič, kaplan v Devini (Duino) . . .	2	—	—
Lipe Haderlap, uradnik pri telegrafu v Trstu . . .	1	—	—
Janez Arlič, župnik na Prihovi . . .	1	—	—
Anton Škander, kaplan v Čadramu . . .	1	—	—

v Regensburgu zvestobo prisegel. Pozneje mu je, kakor se zdi še Bavarsko in Panonijo v vladanje prepustil.

Kakor je že bilo omenjeno, je bil kralj Ludvik mejno grofijstvo v vzhodni krajini izročil grofu, ne zmenivši se za sinova prej imenovanih umrlih dveh grofov, ki sta menila, da imata nekako pravico do te časti in sta hotela, združivši se s svojimi privrženiki, prisiliti Ariba, da bi jima prepustil častno mesto. Prestrašen je Ariba iskal pomoči pri moravskem knezu Svetopolku, ter mu svojega lastnega sina Ivanriha v zastavi pustil. Pa ona dva si dobila prijateljev med bavarskimi velikaši, zbereta vojsko in preženeta Ariba leta 882.

Karl Debeli pa, ki je bil pred kratkim kralj postal, je Ariba na prejšnje mesto postavil in ob enem mu je Svetopolk prišel na pomoč, ter po posestvih Aribovih nasprotnikov strašno razsajal. Ta dva pa pobegneta k Arnulfu in ga prosita za pomoč, ki jo jima zagotovi s tem pogojem, da ga za svojega fevdnega gospoda priznata. To izvedevši pošlje Svetopolk poslanca k Arnulfu, ki bi mu naj očitali sprejetje beguncev in zahtevali naj jih izroči; ob enem pa bi naj tirjali, da priseže, da ni res, kar se o njem (Arnulfu) govori, da bi bil namreč z Bulgari, ki so bili pretečeno

leto nad Svetopolkove dežele planili, zvezo sklenil. Ker je oboje odrekel, privihra Svetopolk s svojimi trumami v Panonijo in po njej strašno razsaja. Tudi prihodnjega leta 884 ponovi napad in 12 dni pustoši panonske pokrajine. Odšedši domu je en del svoje vojske na desni strani Donave zapustil. Megingoz in Papo, najstarašina prej omenjenih rajnkkih grofov, zgrabita Moravce ali bila sta premagana in begaje sta utonila v reki Rabi. Po tako dolgih bojih, ki so blagostanje v gornji Panoniji vničili se je vendar enkrat kralj Karl III. odločil pomagati revni deželi.

L. 884. je prišel sam v Panonijo se sošel z Svetopolkom in pogodbo sklenil z njim, po kateri ga je za svojega fevdnega gospoda priznal in je obljubil njegovih dežel nič več ne nadlegovati. Kralj pa mu je prepustil Panonijo med Dravo in Rabo, ki je v crkvenih zadevah že prej z Moravsko knežijo bila združena. Tedaj je tudi Bratislav knez panonskih Hrvatov prišel se Karlu kot višemu oblastniku poklanjat. Arnulf pa, ki je vsled te pogodbe nekaj zemlje zgubil, in se zato kot kraljev nasprotnik obnašal, je vendar čez eno leto pristopil storjeni pogodbi.

(Dalje prih.)

Gosp. Miha Lendovšek, kaplan v Ko-
njicah 1 gld. — kr.
„ Neimenovan 1 „ — „
Skup . . 1090 gld. 70 kr.

„S a h“

vsakoršni konkurenci daje naslednja zaloga blaga, ob-
stoječa iz:
1000 prstanov od 3 do 30 gld.; 100 demantnih
prstanov od 30 do 200 gld.; veleznogo garnitur, ob-
stoječih iz broš in uhanov po 10 do 50 gld.; zapestniki
(bracelet) itd. itd.
Težko, srednje in lahko srebro, noži, vilice, žlice,
mizni svečniki, preveze za prtiče, klešče za sladkor,

noži, vilice, žlice za desert, salato; posode za sladkor,
goršico, jerbaščeki za kruh, sladkornice, stala za kis
in olje, štopnice za sol in poper, nosila za kinč itd. itd.
Moja zaloga kineškega srebra je tako velikanska,
da bi obširno popisovanje bralce le trudilo.

August-a Thiel-a

prva in največa zaloga biserov, zlata, srebra in
kineškega srebra. Glavna zaloga v Mariboru,
gospodske ulice. Podružnica na Ptuj, počenši od
8. julija t. l. (2)

Dunajska borska 7. julija.
Enotni drž. dolg v bankovcih . . . 59 fl 30 kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . . 69 „ — „
Akcije narod. banke . . . 7 „ 70 „
London 123 „ 40 „
Srebro 120 „ 85 „
Napol. 9 „ 84 „

Vse predmete, ki se naznanjajo po raznih časnikih, naj spadajo v eno ali drugo struko, poskrbi N. Glattau-a Bazar za 10 % ceneje, kakor jih dotične firme naznanjajo. — Popolni cenik o več nego 15.000 predmetih zastoj in franko.

Po naslednjih čudovito nizkih cenah
prodaja in razpošilja v kronovine

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji,

Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse, Nr. 51, v Todesco-vi palači.

darila za gospode, gospe in otroke:

Blago iz dunajskega usnja,

znano kot najboljši fabrikat na svetu.

Ročne torbice za ženske z jeklenim obro-
čem, ena prav velika gld. 1.20, 1.50; iz
najfinejšega šagren-usnja s pozlačeno klju-
čavnicco in okvirom, ena po gld. 1.80, 2.50;
velike gld. 3, 3.40; prav velike gld. 3.80,
4; s predtorbico za 1 gld. več.
Praktični portemonais, za gospe, gospode
in otroke, s pozlačenimi zapornicami ali
gumi-trakom po krajci. 35, 50, 85; fini gld.
1, 1.30, 1.70; prav fini gld. 1, 2.50, 3, 3.50.
Praktični toki za smodke po krajci. 40,
60, 80; fini gld. 1, 1.20, 1.50; najfinejši gld.
2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.
Pisma- in denarnoše s praktičnimi predeli
po krajci. 60, 80, gld. 1; fine gld. 1.30,
1.50, 1.80; najfinejši gld. 2, 2.40, 2.80, 3.20, 4.
Znamne knjižice (notiz) krajci. 10, 15, 20,
25, 30; najfinejši v usnji vezane krajci. 40,
50, 60, 80 gld. 1.
Potne torbe iz najmočnejšega usnja, s za-
porno ključnico po gld. 2.10, 2.40, 2.70,
3.10, 3.70, 4, 4.30, 4.80. Cene računane po
velikosti.
Waterproof-popotni kovčegi, praktično
upravljeni in razdeljeni po gld. 2.40, 2.80,
3.50, 4; prav veliki po gld. 4.50, 5, 5.50, 6.
Potne sklenice s kupico in usnjem prevle-
čene po gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2.10, 2.40.

Krasni albumi

na izbiranje in v čudoviti mnogovrstnosti.
eden za 25 podob kr. 35, 60, 80, gld. 1;
najfinejši okinčan gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2,
2.50; za 50 podob kr. 65, 90, gld. 1.20,
1.50; najfinejši okinčan s podobami itd. gl.
1.80, 2, 2.50, 3, 3.50, 4; album za 100 po-
dob gl. 3, 3.50, 4, 5 do gl. 12; za 200 po-
dob gl. 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7 do gl. 18,
slednji v najnovejši krasotni obliki.
Albumi z muziko, igrajo, ko se odpro, dva
lepa naprava, jako pripravi za darila in
kinč salona. V obliki pol osmerke, najele-
gantnejše vezani gld. 8.50; še finejši gl. 11,
najfinejši gld. 14, 16. V obliki 1/2 osmerke
ravno tako upravljeni gld. 11, 12, 14, 16,
18; krasotvori v obliki četvorke gld. 14,
16, 18, 20, 24.
Pisne mape, vsaka s zaporom, jako praktične
gld. 1, 1.20, 1.50, 2; s popolnim pisalnim
orodjem gld. 2, 2.20, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.
Neserji najokusnejše izdelani z vsemi šival-
nimi potrebščinami po krajci. 45, 60, 80,
gld. 1; veliki gld. 1.50, 1.80, 2 itd.; prav
veliki, najfinejši gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50,
5; krasotvori za darila gld. 6, 7, 8, 10,
12, 14.

Pahlje za plese in šetanje

v najlepši zbirki. Ena priprosta, lepa, krajci.

Čestiti prebivalci po deželi, ki bi iz Dunaja kar koli radi imeli, lahko vse brez izjemka dobé iz N. Glattau-a pariškega bazara. Tudi najmanjše naročilo se strogo, solidno in vestno izvrši.

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse Nr. 51, Eck der Wallfischgasse v Todesco-vi palači.

NB. Prodajalcem poseben rabat.

30, 40, 50, 60; s prav lepo slikarjo kr. 40,
60, 80, gld. 1, 1.20, 1.40; najkrasnejše oprav-
ljena gl. 1.80, 2, 2.50, 2.80, 3.20, 4.80, 5;
Bouquet cvetlic s znotraj skrito pahljo,
ktera po volji izgine, po kr. 80, gld. 1, 1.50;
najfinejši po gl. 2.50, 3, 3.50.

Najboljši glavnik iz trdega kavčuka.
1 česalni glavnik krajci. 15, 20, 25, 30, 35;
1 gost glavnik kr. 20, 25, 30; 1 glavnik z
ročajem kr. 25, 30, 35; 1 vtekljivi glavnik
kr. 30, 40, 50; 1 žepni glavnik kr. 10, 15,
20; 1 obvodni glavnik za otroke kr. 10, 20,
25, 30; 1 žepni glavnik s zrcalom in kr-
tačo kr. 25, 30, 40, 50.

Najboljše, po novem načinu napravljene
krtače, kakoršne se le tu dobe. 1 krtača
za glavo kr. 30, 40, 50; fine kr. 65, 85,
gl. 1; najfinejši gl. 1.50; 1 krtača za obleko
kr. 50, 60, 80, gl. 1, 1.20; najfinejši gld.
1.50, 1.80, 2; 1 prav fina krtača za zobe
kr. 15, 20, 25, 30, 35, 40; 1 krtača za nohte
kr. 25, 30, 35, 40, 50, 60, 80.

Toaletno milo samo posebno fino. 12 kosov
velikega Glycerinovega mila gld. 1.15; 12
velikih kosov mila iz grenkih mandelnov
kr. 85, gld. 1.10; dvanajstorka cvetličnega
mila z raznimi vonjavami gld. 1.90, 2.50;
dvanajstorka mila v podobi raznovrstnega
sadja kr. 95. Sicer vse druge baže.

1 pisna garnitura, obsejajoča 100 najfine-
jših listov papirja s povoljnimi črkami in
imeni, 100 najfinejših zavrtkov in 100 pe-
čatnih znamk. Vse to skupaj za gld. 1; še
finejši gl. 1.35; najfinejši z barvanimi zavrtki
gld. 1.70.

1000 pečatnih znamk, pozlačeno tiskanih
na nov patentiran način gumiranih, s po-
voljno firmo, grbom itd., velja le gl. 1.60;
500, gld. 1.25.

Najpotrebnejši na potova-
nji je dober Lefauchaux-revolver, s kte-
rim se v 6 sekundah zanesljivo 6krat vstrelji,
brez da bi se petelin napel; razen te hi-
trosti to orožje tudi daleč nese, na 7 mili-
metrov gld. 13.50. 100 patron gld. 3.50;
na 9 milimetrov gld. 17, patrone gld. 4;
na 12 milimetrov gld. 19, patrone gld. 4.50.
Pešni revolverji 5" dolgi po gld. 8.50,
patrone gld. 3.50.

Resna beseda kadilcem! Neredko se pri-
peti, ka po slabem papirju za cigarete o-
stane v ustih slab okus, škodljiv zdravju.
Temu se je prišlo v okom, ker se zamore ka-
diti turški tabak brez papirja prav prijetno.
1 steklena cev, v katero se nabaše tabak,
ktera nadomesti papir in prihrani vso mujo
velja le kr. 25.

Kolosalna razprodaja

od več na kant prišlih fabrik za marele in
solčnike.

Dežniki (marele). Velika lepa marela gld.

1.50, 1.90; Alpaka-dežnik gold. 2.80, 3.50;
Dežnik iz ponarejene svile (Zanella) gld.
3.20, 3.60, 4; iz težke lionske svile po gld.
5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50.

Solčniki. Pomladni solčnik iz lionske
svile gld. 1.90, 2.20; s svilno podlogo gld.
2.80, 3; iz navadnega blaga kr. 60, 80; ve-
lik solčnik iz tkanine kr. 80, gld. 1, 1.20;
iz težke svile gld. 2, 2.40, 2.80; s svilno
podlogo gld. 3.20, 3.80, 4, 4.50; senčniki
gld. 1.80, 2.50, 3.

Tovarniška zaloga najboljših preramnic,
za ktere se daje poročstvo. Dvoje iz angleš-
kih koncev kr. 45, 60, 80; svilnatih kr. 85,
95, gld. 1.10, 1.60.

Imenitni peresniki in noži iz bessemer-
jekla, znani kot najboljše na svetu, po kr.
20, 30, 40, 60, 80, gld. 1, 1.20, 1.50.

Imenitne žlice iz bessemer-jekla, dobro po-
cinjene, kakor srebne nikdar barve ne spre-
mené. Dvanajstorka jedilnih žlic kr. 85,
finijih gold. 1.20; dvanajstorka žličic za
kavo kr. 45.

Kineško srebro s srebrnimi ploščami.
boljši kot navadno kineško srebro, ker se
predmeti iz kineškega srebra prevlečejo z
močno srebrno ploščo, se prodajajo le v
podpisnem bazarju. Poročstvo za kineško
srebro s srebrnimi ploščami se daje na 10
let. 12 žlic le gl. 16.50, žlice za kavo
gld. 9.20; dvanajstorka nožev in vilic
gld. 26.50, 28; žlica za sočivje gl. 3.90,
4.60; 12 nožev za dessert gld. 9.80, 12;
1 solnica najelegantnejše oblika gld. 2.40,
2.85, 3; štopnica (za poper) gld. 1.45, 1.90;
razsipavec za sladkor gld. 1.90, 2.10; 1
velika žlica za mleko gld. 2.75, 3.40;
1 velika žlica za juho gld. 5.40, 6.40,
7; Slonjaki za nože v novi jako ele-
gantni obliki gld. 3.25; 1 par miznih
svečnikov gld. 4, 4.90, 5.85, 6.30, 7.25.

Kina-Alpaka-žlice, zbog lepote in vztraj-
nosti imenitne. 12 navadnih žlic gld. 2.35,
2.75, 3.50, 4.50, 5.20; 12 žličic za kavo gl.
1.30, 1.60, 2.35; 1 velika žlica za juho kr.
90, gld. 1.20; za mleko kr. 45, 60.

Prave pipice za smodke iz morske pene
lepo zrezljane po kr. 50, 80, gld. 1; kra-
sotvori po gl. 1.50, 1.80, 2, 2.50; po ravno
taki ceni so tudi gladke pipice z ustnikom
iz jantara v zalogi.

Najfinejši štajarski in angleški noži in
vilice, dvanajstorka z lesenim ročajem gld.
2, 2.40, 3; z bivolno-košenim ročajem gld.
4.50, 5, 5.50, 6; najfinejši gld. 7, 8, 9; dva-
najstorka za dessert gld. 2, 2.50, 3, 3.50,
4, 5.

Alpaka-svečniki, zbušnjeni, priznani kot
najboljši: visokost 4" 5" 6" 7" 8" 9" 10"
po kr. 40, 50, 60, 70, 80, 90, gl. 1.

Žepni trmometri v etui po samo 25 kr.

Najnovejši neseserji v podobi zlatih jajc,
v katerih je tul poln šivank, dvojni konci in
naprstnik iz kineškega srebra, veljajo le
kr. 30.

Dalekogledi (Perspective) z najboljšim ste-
klom, ki daleč dobro kažejo po kr. 60, 80,
gld. 1.

Angleške škarje najboljše baže: škarje za
izrezljavanje kr. 15, 20, 25, 30; 1 škarje
za vrezavanje kr. 25, 30, 35, 40, največje
kr. 50, 60, 70; krojaške škarje kr. 45, 65,
80, gld. 1, 1.20; 1 škarje za luč za svetil-
nice s smrdljivcem kr. 35; 1 verižica za
škarje kr. 20.

Žepne svetilnice s tako priljubljenimi sle-
pilnimi šipami po kr. 60, 70, 80; s 4 krat-
nim slepilom gld. 1, 1.20; v podobi knjige
za vkup zložiti gld. 2.50; svetilnica za bez-
rokavni žep kr. 80.

Okviri za fotografije po kr. 4, 6, 10, 15;
fini kr. 20, 30, 40; najfinejši kr. 60, 80; v
kabinetni obliki kr. 50, 60, 80, gld. 1, 1.20.

Izvrstne angleške britve (za vsako se
daje poročstvo na dva leta) 1 Gladstone
Razor kr. 80; 1 Prince of Wales Ra-
zor gld. 1.20; 1 prav fina General Na-
pier Razor gld. 1.60; 1 najfinejša Ad-
miral Razor gld. 2; 1 Model Razor,
najboljša britve na svetu gld. 3, 3.50. Vse
britve v nožnicah. Nožnice z dvema brit-
vama najboljše baže gld. 1.80; Milo za
briti kr. 15, 20; 1 jermen na vijak kr. 45,
brez vijaka kr. 25; pasta za jermen mazati
kr. 25.

Vsacemu gospodu neobhodno
potrebno.

Zahojček za briti in toaletu, fin, s ključ-
nico, z velikim zrcalom in naslednjimi po-
trebnimi rečmi: 1 fina angleška britev, 1
milo za briti, 1 škatlja iz kovine, 1 kamen
za brusiti in poostri, 1 glavnik, 1 krta-
čica za zobe, 1 fina pasta za zobe, 1 kos
voščene pomade, 1 kos mila za roke, 1 ske-
nica fine pomade, 1 flaçon francoskega olja
za lase. Vse to skupaj le gld. 2.80.

Jeklena peresa: Škatljica s 144 najboljših
peres kr. 30; Kuhn-ova peresa 1 karton
kr. 60, 80, gld. 1; angleška kr. 80, gld. 1,
1.20; dvanajstorka peresnih ročajev kr. 5,
10, 15, 20, 30, 40.

Ecritoires, elegantno polirani kovčeki, s
predali, v njih: peresni ročaj, svinčnik, gumi
za izbrisati, 12 jeklenih peres, 2 kosa
finega pečatnega voska le 35 kr.